

El món s'acaba, i ara què?

El CCCB exposa un projecte per encarar el canvi climàtic

Foto: CCCB

?Aquesta civilització s'ha acabat. I tothom ho sap?, diu McKenzie Wark, escriptor i acadèmic australià. Vint-i-cinc graus centígrads apropant-nos al novembre, els huracans d'aquest estiu, el desgel dels pols, la sequera continuada, l'augment de meduses als oceans. El canvi climàtic ja ha començat.

Si és un dels reptes més complexos que la humanitat ha de fer front, per no dir el principal, per què no el mirem als ulls? Com és que no ho debatem? Per què no és a l'agenda de tots els governs, institucions i escoles? L'exposició *Després de la fi del món*, (<http://www.cccb.org/ca/exposicions/fitxa/despres-de-la-fi-del-mon/224747>) al CCCB (<http://www.cccb.org>) fins al 29 d'abril i comissariada per José Luis de Vicente, és un assaig espacial sobre el present i el futur de la crisi climàtica. Crea un espai col·lectiu necessari en el qual ens puguem situar com a societat més enllà del trauma que comporta aquesta fi. Ens empeny a abandonar la idea d'antropocentrisme per crear un model polític, ètic i filosòfic que posi al mateix nivell les necessitats de les persones que la dels pols, l'Amazònia, la Terra.

L'exposició -on han participat institucions, escoles, rius contaminats, facultats, satèl·lits, centres d'investigació, plantes, filòsofs, artistes, científics... - es divideix en vuit instal·lacions que apel·len a

l'emoció. No es tracta de bombardejar el visitant amb dades i sobreinformació, sinó de mostrar com és el món on vivim -ja no és aquella esfera virginal blava i blanca que ens va mostrar l'Apolo 17- i com serà d'aquí a cinquanta anys. Hem de repensar les ciutats, la nostra relació amb el sistema econòmic i de producció, els nostres hàbits quotidians, la nostra alimentació, d'on venen els productes que comprem.

Cada escena va precedida d'un espai d'espera, que socialment el relacionem amb crisi. Timothy Morton, filòsof anglès, ens acompanya en aquests espais desenvolupant el seu paper de Ministre del Futur: una nova figura de govern proposada per incrementar polítiques a llarg termini que esdevinguin llaços d'empatia i solidaritat amb les generacions futures, que faci visibles tots aquells individus (humans o no) que encara no tenen ni veu ni vot però que seran hereus del planeta. ?El marxisme pot incloure els no humans. Els ha d'incloure?, esmenta.

Aquest projecte, que va més enllà d'una simple exposició, converteix l'Estació Beta del CCCB en una clínica de salut ambiental que es desenvolupa al voltant de la idea de mutualisme i del disseny socioecològic dels sistemes. L'artista i enginyera Natalie Jeremijenko reimagina la relació col·lectiva amb els sistemes naturals. La clínica de salut ambiental tindrà també una Estació Ciutat al passatge Trullàs al Districte de Sant Martí, on es duran a terme accions participatives per actuar activament en la millora de la salut ambiental, i de retruc, la nostra. Els Doctors X proposaran receptes -augmentar la biodiversitat de la ciutat, millorar la qualitat de l'aire- que entitats duran a terme.

El nostre món tal com l'entendem s'acaba, és un fet. N'hi ha hagut molts, de mons, que s'han acabat. Ara es tracta de pensar què hi haurà després. I aquest projecte enfoca amb una llum encegadorà allà on no volem mirar.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=XOBUukmKC0s>